Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL RIMVYDAS NORKUS
prezentate la 8 mai 2025 [1]

Cauza C-315/24

Nestlé Sverige AB
împotriva
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

[cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Supremă Administrativă, Suedia)]

„Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Siguranță alimentară – Alimente destinate unor scopuri medicale speciale – Cerințe privind informarea – Mențiuni obligatorii suplimentare – Cerințe specifice privind declarația nutrițională obligatorie – Interdicția de a repeta pe etichetă informațiile incluse în această declarație”

1. Prezenta cauză oferă Curții prima ocazie de a interpreta dispozițiile dreptului Uniunii referitoare la mențiunile obligatorii suplimentare în materia etichetării alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale.

I. Cadrul juridic

A. Regulamentul (UE) nr. 1169/2011

2. Considerentul (41) al Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 [2] are următorul cuprins:

„Pentru a atrage consumatorul de rând și pentru a servi scopului informativ pentru care au fost introduse și dat fiind nivelul actual de cunoștințe privind alimentația, informațiile nutriționale prezentate ar trebui să fie simple și ușor de înțeles. Plasarea informațiilor nutriționale parțial în câmpul vizual principal, cunoscut sub denumirea de «partea frontală a ambalajului» și parțial pe altă parte a ambalajului, cum ar fi pe «partea posterioară a ambalajului», ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, declarația nutrițională ar trebui să figureze în același câmp vizual. În plus, cu titlu voluntar, cele mai importante elemente ale informațiilor nutriționale pot fi repetate în câmpul vizual principal, pentru a ajuta consumatorii să observe cu ușurință

[1] Limba originală: franceza.

[2] Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO 2011, L 304, p. 18, rectificări în JO 2016, L 266, p. 7 și în JO 2023, L 142, p. 41).

informațiile nutriționale esențiale în momentul achiziționării produselor alimentare. Alegerea liberă privind informațiile care pot fi repetate ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, este necesar să se clarifice care sunt informațiile care pot fi repetate.”

3. Articolul 9 din acest regulament, intitulat „Lista mențiunilor obligatorii”, prevede la alineatul (1):

„În conformitate cu articolele 10-35 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații.

[…]

(l) o declarație nutrițională.”

4. Articolul 30 din acest regulament, referitor la conținutul declarației nutriționale prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (l) menționat, prevede la alineatele (1) și (3):

„(1) Declarația nutrițională obligatorie cuprinde următoarele informații:

(a) valoarea energetică și

(b) cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

[…]

(3) În cazul în care etichetarea produselor alimentare preambalate prevede declarația nutrițională obligatorie menționată la alineatul (1), următoarele informații referitoare la produsele alimentare pot fi repetate pe etichetă:

(a) valoarea energetică sau

(b) valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, de acizi grași saturați, de zaharuri și de sare.”

5. Sub titlul „Exprimarea per 100 g sau per 100 ml”, articolul 32 alineatul (2) din același regulament prevede:

„Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) se exprimă per 100 g sau per 100 ml.”

6. Potrivit articolului 33 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul nr. 1169/2011:

„(1) În următoarele cazuri, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate per porție și/sau per unitate de consum ușor identificabilă (identificabile) de către consumator, cu condiția marcării pe etichetă a cantității corespunzătoare porției sau a unității de consum utilizate și cu condiția să fie precizat numărul de porții sau de unități conținute în ambalaj:

(a) în plus față de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (2);

[…]

(2) Prin derogare de la articolul 32 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 30 alineatul (3) litera (b), cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

Atunci când cantitatea de nutrienți este exprimată numai per porție sau numai per unitate de consum, în conformitate cu primul paragraf, valoarea energetică se exprimă per 100 g sau per 100 ml și în funcție de porție sau unitatea de consum.

[…]

(4) Porția sau unitatea utilizată sunt indicate în imediata apropiere a declarației nutriționale.”

B. Regulamentul (UE) nr. 609/2013

7. Potrivit considerentului (24) al Regulamentului (UE) nr. 609/2013 [3]:

„[Regulamentul nr. 1169/2011] stabilește cerințe generale în materie de etichetare. Aceste cerințe în materie de etichetare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, categoriilor de alimente care fac obiectul prezentului regulament. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să prevadă, de asemenea, cerințe suplimentare față de [Regulamentul nr. 1169/2011] sau derogări de la dispozițiile acestuia, dacă este cazul, în vederea atingerii obiectivelor specifice ale prezentului regulament.”

8. Articolul 2 alineatul (2) litera (g) din acest regulament prevede:

„Se aplică […] definițiile următoare:

[…]

(g) «alimente destinate unor scopuri medicale speciale» înseamnă alimentele prelucrate sau concepute în mod special și destinate regimului dietetic al pacienților, inclusiv al sugarilor, care trebuie utilizate sub supraveghere medicală; acestea sunt destinate alimentației exclusive sau parțiale a pacienților cu capacitate limitată, slăbită sau dereglată de a prelua, digera, absorbi, metaboliza sau excreta alimentele obișnuite sau elementele nutritive pe care acestea le conțin sau metaboliții acestora, sau a pacienților cu alte cerințe nutriționale identificate pe bază medicală, al căror regim dietetic nu poate fi realizat numai prin modificarea dietei normale.”

9. Articolul 9 alineatele (5) și (6) din regulamentul menționat prevede:

„(5) Etichetarea, prezentarea și publicitatea alimentelor menționate la articolul 1 alineatul (1) furnizează informații privind utilizarea corespunzătoare a alimentelor și nu induc în eroare, nu atribuie acestor alimente proprietăți de prevenire, de tratament sau de vindecare a unei boli umane și nu sugerează existența unor astfel de proprietăți.

[3] Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutății și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei (JO 2013, L 181, p. 35).

(6) Alineatul (5) nu împiedică difuzarea oricăror informații sau recomandări utile destinate exclusiv persoanelor cu calificare în medicină, nutriție, farmacie sau altor cadre medicale responsabile de îngrijirea mamei și copilului.”

C. Regulamentul delegat (UE) 2016/128

10. Considerentele (13), (14) și (15) ale Regulamentului delegat (UE) 2016/128[4] au următorul cuprins:

„(13) Alimentele destinate unor scopuri medicale speciale trebuie să respecte [Regulamentul nr. 1169/2011]. Pentru a ține seama de natura specifică a alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale și pentru a promova și proteja alăptarea, prezentul regulament ar trebui să prevadă completările și derogările de la normele generale respective, după caz.

(14) Furnizarea tuturor informațiilor care sunt necesare pentru a asigura utilizarea adecvată a alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale ar trebui să fie obligatorie pentru acest tip de produse alimentare. Aceste informații ar trebui să includă date referitoare la proprietățile și caracteristicile în ceea ce privește, printre altele, prelucrarea specială și prepararea, compoziția nutrițională și motivele care stau la baza utilizării produsului care îl fac util pentru scopul său specific. Aceste informații nu ar trebui să fie considerate drept mențiuni nutriționale și de sănătate în sensul definiției din [Regulamentul nr. 1924/2006].

(15) Declarația nutrițională pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale este esențială pentru a garanta utilizarea lor adecvată, atât pentru pacienții care consumă alimentele respective, cât și pentru specialiștii din domeniul sănătății care recomandă consumul acestora. Din acest motiv și pentru a furniza informații mai complete pacienților și specialiștilor din domeniul sănătății, declarația nutrițională ar trebui să conțină mai multe informații decât cele prevăzute de [Regulamentul nr. 1169/2011] […]”

11. Sub titlul „Cerințe specifice privind informarea cu privire la produsele alimentare”, articolul 5 alineatul (1) și alineatul (2) litera (g) din acest regulament delegat prevede:

„(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale trebuie să respecte [Regulamentul nr. 1169/2011].

(2) În plus față de mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din [Regulamentul nr. 1169/2011], se vor furniza următoarele mențiuni suplimentare obligatorii pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale:

[…]

(g) o descriere a proprietăților și/sau a caracteristicilor care fac produsul util, în special, în relație cu patologia, dereglarea sau boala specifică pentru al cărei regim dietetic este conceput produsul, în special, după caz, referitor la prelucrarea specială și prepararea, la elementele nutritive care au fost mărite, reduse, eliminate sau au suferit alte modificări și justificarea utilizării acestui produs;

[4] Regulamentul delegat al Comisiei din 25 septembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele specifice privind compoziția și informarea aplicabile alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale (JO 2016, L 25, p. 30).

[…]”.

12. Sub titlul „Cerințe specifice privind declarația nutrițională”, articolul 6 alineatul (2) din regulamentul delegat menționat prevede:

„Prin derogare de la articolul 30 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 1169/2011], informațiile incluse în declarația nutrițională obligatorie pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale nu se repetă pe etichetă.”

II. Situația de fapt, procedura principală, întrebările preliminare și procedura în fața Curții

13. Nestlé Sverige AB (denumită în continuare „Nestlé”) este o întreprindere din sectorul alimentar care comercializează mai multe produse ca alimente destinate unor scopuri medicale speciale.

14. Astfel cum reiese din cererea de decizie preliminară, aceste produse conțin, pe partea frontală a ambalajului, mențiuni referitoare la valoarea energetică și cantitățile de diferiți nutrienți, precum grăsimile, proteinele și fibrele alimentare, exprimate nu per 100 g sau per 100 ml, ci per porție sau per unitate de consum (denumite în continuare „mențiunile în litigiu”).

15. Miljönämnden i Helsingborgs kommun (Administrația pentru Mediu din Municipalitatea Helsingborg, Suedia) a obligat Nestlé să elimine aceste mențiuni în litigiu întrucât constituiau, cu încălcarea articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128, o repetare a mențiunilor care figurează în declarația nutrițională obligatorie, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011, și care sunt exprimate, în temeiul articolului 32 alineatul (2) din acest regulament, per 100 g sau 100 ml.

16. După ce a încercat fără succes să obțină reexaminarea acestei decizii, Nestlé a introdus la Förvaltningsrätten i Malmö (Tribunalul Administrativ din Malmö, Suedia) o acțiune având ca obiect anularea acesteia. În cadrul acestei acțiuni, Nestlé a arătat că mențiunile în litigiu nu erau o repetare a informațiilor incluse în declarația nutrițională obligatorie, ci mai degrabă trebuiau considerate ca fiind mențiuni care completează această declarație, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128.

17. Această acțiune a fost respinsă pentru motivul că, chiar dacă mențiunile în litigiu ar fi exprimate per porție sau per unitate de consum, iar nu per 100 g sau per 100 ml, ele ar constitui o repetare a mențiunilor din declarația nutrițională obligatorie, interzise de articolul 6 alineatul (2) din regulamentul delegat.

18. Întrucât apelul a fost respins de Kammarrätten i Göteborg (Curtea de Apel Administrativă din Göteborg, Suedia), care a considerat că mențiunile în litigiu respective nu intrau sub incidența articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128, ci constituiau o repetare a mențiunilor care figurează în declarația nutrițională obligatorie, Nestlé a formulat recurs la Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia), instanța de trimitere.

19. Pentru a stabili dacă etichetarea produselor în cauză este conformă cu Regulamentul delegat 2016/128, instanța de trimitere ridică în esență problema dacă mențiunile în litigiu constituie o descriere suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor unui produs, în sensul articolului 5

alineatul (2) litera (g) din acest regulament delegat, sau dacă aceste mențiuni nu sunt decât o repetare a informațiilor incluse în declarația nutrițională obligatorie, repetare interzisă de articolul 6 alineatul (2) din regulamentul delegat menționat.

20. În aceste condiții, Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Informațiile privind valoarea energetică a unui produs și cantitățile de diferiți nutrienți pe care le conține, care sunt prezentate în altă parte decât în declarația nutrițională, pot constitui o descriere suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor produsului, în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (g) din [Regulamentul delegat 2016/128]?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 6 alineatul (2), [din acest regulament delegat] care interzice repetarea pe etichetă a informațiilor incluse în declarația nutrițională obligatorie, se opune indicării, în descrierea prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (g) [din regulamentul delegat menționat], a informațiilor privind valoarea energetică și cantitățile de diferiți nutrienți, în cazul în care aceste informații sunt exprimate în alt mod decât per 100 g sau per 100 ml?”

21. Decizia de trimitere din 25 aprilie 2024 a fost primită la grefa Curții la 29 aprilie 2024. Recurenta din litigiul principal, guvernul ceh și Comisia Europeană au prezentat observații scrise. Recurenta și Miljönämnden i Helsingborgs kommun (Administrația pentru Mediu din Municipalitatea Helsingborg), intimată în litigiul principal, precum și guvernul ceh și Comisia, au participat de asemenea la ședința care a avut loc la 12 februarie 2025.

III. Analiză

A. Observații preliminare

22. Vom evidenția aici câteva particularități inerente alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale și consecințele lor asupra cadrului juridic aplicabil etichetării acestora, a căror înțelegere este esențială pentru a oferi răspunsuri utile la întrebările adresate Curții în prezenta cauză.

23. Trebuie amintit că, în dreptul Uniunii, etichetarea produselor alimentare este reglementată de Regulamentul nr. 1169/2011. Acest regulament stabilește cerințe generale în materie care impun menționarea unor informații obligatorii referitoare la aceste produse [5]. Acest regulament prevede de asemenea posibilitatea de a furniza anumite informații voluntare [6]. În măsura în care alimentele destinate unor scopuri medicale speciale constituie, înainte de toate și în pofida particularităților lor, alimente, cerințele generale respective se aplică în cazul acestor prime alimente [7].

24. În ceea ce privește particularitățile produselor vizate în prezenta cauză, potrivit definiției legale, alimente destinate unor scopuri medicale speciale înseamnă, pe de o parte, alimentele prelucrate sau concepute în mod special pentru regimul dietetic al pacienților și care trebuie

5 Articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 1169/2011.

6 Considerentul (47), articolele 36 și 37 din Regulamentul nr. 1169/2011.

7 Considerentul (24) și articolul 6 din Regulamentul nr. 609/2013.

utilizate sub supraveghere medicală [8]. Astfel, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale se caracterizează prin funcția lor nutrițională specială, în sensul că sunt „prelucrate sau concepute în mod special” pentru a satisface cerințele nutriționale specifice ale pacienților [9].

25. Pe de altă parte, tot potrivit definiției legale, un alimentele destinate unor scopuri medicale speciale sunt destinate alimentației exclusive sau parțiale a pacienților care au o anumită patologie, dereglare sau boală [10]. Astfel, aceste alimente sunt destinate, prin însăși natura lor, să fie ingerate și să servească alimentației umane pentru pacienți cu capacitate limitată, slăbită sau dereglată de a prelua, digera, absorbi, metaboliza sau excreta alimentele obișnuite sau elementele nutritive pe care acestea le conțin sau metaboliții acestora sau pentru cei cu alte cerințe nutriționale identificate pe bază medicală, al căror regim dietetic nu poate fi realizat numai prin modificarea dietei normale [11].

26. Din cele de mai sus reiese că alimentele destinate unor scopuri medicale speciale prezintă două diferențe principale față de alimentele obișnuite: una privește categoria populației căreia i se adresează și cealaltă privește utilizarea lor. Primele sunt destinate unor grupuri de populație vulnerabile, compuse din pacienți care suferă de o patologie, dereglare sau boală care le impune o dietă specifică. Cele din urmă îi privesc pe consumatorii sănătoși sau, cu alte cuvinte, pe cei cu un profil general.

27. Aceste două tipuri de produse se diferențiază în ceea ce privește utilizarea lor. În cazul în care utilizarea alimentelor obișnuite nu este supusă niciunei condiții, utilizarea alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale se poate face numai sub supraveghere medicală. Astfel, această supraveghere medicală, care este în concordanță cu noțiunea „alimente destinate unor scopuri medicale speciale”, presupune că utilizarea alimentelor respective, care sunt speciale întrucât sunt adaptate regimului dietetic al pacientului, trebuie recomandată pacientului de un profesionist din domeniul sănătății în raport cu cerințele sale nutriționale. În acest cadru, „supravegherea medicală” presupune ca un profesionist din domeniul sănătății, astfel cum se menționează în considerentele (3) și (15) ale Regulamentului delegat 2016/128, să se asigure că utilizarea unui aliment destinat unor scopuri medicale speciale este adecvată cerințelor nutriționale specifice ale pacientului [12].

28. Aceste particularități justifică faptul că etichetarea alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale trebuie să respecte nu numai cerințele aplicabile alimentelor obișnuite, ci și cerințele specifice stabilite pentru aceste produse speciale. Etichetarea acestor produse face, prin urmare, obiectul unui regim în două etape [13]. Astfel, Regulamentul nr. 609/2013 și Regulamentul delegat 2016/128, care reglementează printre altele cerințele specifice aplicabile alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, trebuie interpretate în lumina Regulamentului nr. 1169/2011, care stabilește cerințele generale aplicabile tuturor alimentelor.

29. În ceea ce privește aceste cerințe generale, capitolul IV din Regulamentul nr. 1169/2011, intitulat „Informații obligatorii referitoare la produsele alimentare”, prevede printre altele mențiunea referitoare la declarația nutrițională [14]. Declarația trebuie să includă informații privind

8 A se vedea articolul 2 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul nr. 609/2013.

9 Hotărârea din 2 martie 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, punctul 39).

10 A se vedea articolul 2 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul nr. 609/2013.

11 A se vedea în acest sens Hotărârea din 27 octombrie 2022, Orthomol (C-418/21, EU:C:2022:831, punctele 26, 31 și 32).

12 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, punctele 71 și 74).

13 Considerentul (24) al Regulamentului nr. 609/2013.

14 Articolul 9 alineatul (1) litera (l) din Regulamentul nr. 1169/2011.

valoarea energetică și cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare. Unele dintre aceste elemente, și anume fie valoarea energetică, fie valoarea energetică, precum și cantitățile de grăsimi, de acizi grași saturați, de zaharuri și de sare, pot fi repetate pe eticheta alimentelor obișnuite, în cazul în care etichetarea respectivă include declarația nutrițională obligatorie [15].

30. Cu toate acestea, pentru a ține seama de natura specifică a alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, legiuitorul Uniunii a considerat necesar să facă anumite completări și derogări de la aceste norme. În special, s-a considerat că, pentru a asigura utilizarea corespunzătoare a acestor produse, era obligatoriu să se detalieze proprietățile și caracteristicile acestor produse, precum și să se extindă informațiile furnizate în declarația nutrițională a acelorași produse [16].

31. În această privință, una dintre mențiunile obligatorii suplimentare față de cerințele generale aplicabile tuturor produselor alimentare prevede includerea unei descrieri a proprietăților și/sau a caracteristicilor care fac produsul util, în special, în relație cu patologia, dereglarea sau boala specifică pentru al cărei regim dietetic este conceput produsul, mai ales, după caz, referitor la prelucrarea specială și prepararea, la elementele nutritive care au fost mărite, reduse, eliminate sau au suferit alte modificări și justificarea utilizării acestui produs [17].

32. În ceea ce privește cerințele specifice privind declarația nutrițională a alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, prin derogare de la normele generale, astfel cum rezultă din articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1169/2011, informațiile incluse în declarația nutrițională obligatorie pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale nu se repetă pe etichetă [18]. Cu toate acestea, articolele 31-35 din acest regulament se aplică tuturor nutrienților incluși în declarația nutrițională pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale [19].

33. În această privință, guvernul ceh susține în esență că niciun element din Regulamentul delegat 2016/128 nu împiedică menționarea pe alimentele destinate unor scopuri medicale speciale a unei informații nutriționale, exprimată per porție sau per unitate de consum, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul nr. 1169/2011, care reglementează indicarea acestor informații. Acest guvern apreciază că articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128 prevede o derogare de la articolul 30 din Regulamentul nr. 1169/2011, dar nu și de la articolul 33 din acesta. Potrivit guvernului menționat, este necesar să se analizeze numai a doua întrebare preliminară [20], referitoare la acest articol 6 alineatul (2).

34. Prin urmare, trebuie să se examineze în acest sens interacțiunea dintre diversele dispoziții avute în vedere de guvernul ceh și eventualele sale consecințe pentru analizarea întrebărilor preliminare adresate Curții în prezenta cauză.

35. Articolul 30 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1169/2011, intitulat „Conținut”, prevede în esență cerințele legate de cuprinsul declarației nutriționale a produselor alimentare, și anume printre altele elementele obligatorii pe care aceasta trebuie să le conțină, precum și cele care o pot completa. Alineatul (3) al acestui articol prevede că anumite informații care fac parte din declarația nutrițională și care sunt menționate în mod expres la acest alineat pot, cu condiția ca

15 A se vedea articolul 30 din Regulamentul nr. 1169/2011.

16 Considerentele (13)-(15) ale Regulamentului delegat 2016/128.

17 Articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128.

18 Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128.

19 Articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2016/128..

20 A se vedea punctul 20 din prezentele concluzii.

un produs alimentar preambalat să conțină o astfel de declarație, să fie repetate pe eticheta acestui produs. Astfel, această repetare voluntară este permisă, în câmpul vizual principal, cu alte cuvinte pe partea frontală a ambalajului, pentru a ajuta consumatorii să observe cu ușurință, în momentul achiziționării produselor alimentare, informațiile nutriționale esențiale [21].

36. Articolele care urmează acestei dispoziții și în special articolele 32 și 33, intitulate „Exprimarea per 100 g sau per 100 ml” și, respectiv, „Exprimarea per porție sau per unitate de consum”, prevăd normele privind exprimarea elementelor care alcătuiesc conținutul declarației nutriționale. Deși regula principală, care figurează la acest articol 32, prevede că o astfel de exprimare trebuie să se facă per 100 g sau per 100 ml, articolul 33 menționat prevede cazuri suplimentare în care aceste elemente pot, pe lângă forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml, să fie exprimate per porție și/sau unitate de consum [22].

37. Toate articolele citate anterior fac parte din secțiunea 3 (intitulată „Declarația nutrițională”) din capitolul IV (privind „Informații obligatorii referitoare la produsele alimentare”) din Regulamentul nr. 1169/2011.

38. În opinia noastră, considerațiile prezentate la punctele 35-37 din prezentele concluzii permit interpretarea articolului 30 din Regulamentul nr. 1169/2011 ca dispoziție generală care definește conținutul informațiilor nutriționale obligatorii care trebuie incluse în declarația nutrițională pentru produsele alimentare. Acest articol indică de asemenea ce informații din această declarație, strict delimitate, pot fi repetate pe etichetă, și anume pe partea frontală a ambalajului produselor menționate. Or, din lectura articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128 reiese că acesta derogă tocmai de la această din urmă normă în ceea ce privește conținutul informațiilor care pot fi repetate pe etichetă.

39. În schimb, considerăm că articolele 32 și 33 din Regulamentul nr. 1169/2011 specifică mai clar normele privind structurarea cerințelor aferente prezentării informațiilor prevăzute la articolul 30. Acest articol 32 stabilește norma privind forma „principală”, care poate fi completată, dacă este cazul, cu cea definită la articolul 33. Aceste norme, prevăzute la aceste două articole, se aplică informațiilor referitoare la nutrienții incluși în declarația nutrițională. Se observă că aceste norme se aplică și declarației nutriționale pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale, în măsura în care aceasta trebuie să conțină informații exprimate per 100 g sau per 100 ml și poate fi completată cu informații exprimate per porție sau unitate de consum [23].

40. Astfel, dispozițiile prevăzute la articolele 32 și 33 din Regulamentul nr. 1169/2011, care privesc exprimarea elementelor conținute în declarația nutrițională prin referire la cantitatea lor per 100 g sau 100 ml și, dacă este cazul, per porție și/sau unitate de consum, nu ar fi necesare dacă aceste elemente și cantitatea lor nu ar trebui să figureze în declarația nutrițională. Astfel,

[21] A se vedea considerentul (41) al Regulamentului nr. 1169/2011. În această privință, considerăm util să arătăm cele ce urmează. Pe de o parte, autorizarea repetării este strict limitată numai la elementele care sunt vizate la articolul 30 alineatul (3) din regulamentul menționat, excluzând astfel repetarea oricărei alte informații, și aceasta pentru toate produsele alimentare. Pe de altă parte, articolul 30 alineatul (3) din acest regulament se referă la un caz foarte specific al acestei repetări pe eticheta unui produs alimentar preambalat, în altă parte decât într-o declarație nutrițională, și anume, în practică, pe partea frontală a acestei etichete, a unor informații care, în principiu, trebuie să figureze în declarația nutrițională.

[22] În această privință, din considerentul (35) al Regulamentului nr. 1169/2011 reiese că alegerea de a impune declarații nutriționale per 100 g sau per 100 ml, autorizând în același timp, după caz, declarații suplimentare per porție, a fost făcută pentru a facilita compararea produselor prezentate în ambalaje de diferite dimensiuni.

[23] Articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2016/128. Remarcăm că posibilitatea unei astfel de complementarități, care poate fi întâlnită în imediata vecinătate a declarației nutriționale, nu ar trebui, în niciun caz, să fie confundată cu repetarea acestor informații pe etichetă, care este interzisă în mod expres de alineatul (2) al acestui articol.

însăși existența normelor prevăzute la aceste articole depinde de articolul 30, care se impune, în opinia noastră, ca dispoziție centrală a secțiunii din Regulamentul nr. 1169/2011 privind cerințele generale referitoare la declarația nutrițională în materie de etichetare.

41. Acestea fiind precizate, în opinia noastră, poziția guvernului ceh, amintită la punctul 33 din prezentele concluzii și explicitată în ședință, ar lipsi de sens derogarea prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128, care nu face trimitere nici la articolul 32, nici la articolul 33 din Regulamentul nr. 1169/2011. Or, interdicția repetării informațiilor nutriționale, prevăzută la acest articol 6 alineatul (2), nu vizează în mod explicit nici exprimarea lor per 100 g sau per 100 ml, nici exprimarea per porție sau per unitate de consum. Prin urmare, derogarea prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul delegat trebuie înțeleasă ca o derogare generală care se aplică independent de modul de exprimare a valorii energetice și a cantităților de nutrienți în temeiul articolului 32 sau al articolului 33 din Regulamentul nr. 1169/2011.

42. În consecință, modul de redactare și în special contextul în care se încadrează dispozițiile cuprinse la articolele 30, 32 și 33 din Regulamentul nr. 1169/2011 și la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128, se opun poziției susținute de guvernul ceh, care urmărea să excludă din prezenta analiză prima întrebare adresată de instanța de trimitere. Prin urmare, această primă întrebare trebuie analizată după cum urmează.

B. Cu privire la prima întrebare preliminară

43. Amintim că, prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă valoarea energetică a produsului și cantitățile de diferiți nutrienți care sunt prezentate în altă parte decât în declarația nutrițională pot constitui o descriere suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor produsului în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128.

44. Conform acestui articol 5 alineatul (2) litera (g), „[î]n plus față de mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din [Regulamentul nr. 1169/2011], se vor furniza următoarele mențiuni suplimentare obligatorii pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale: […] o descriere a proprietăților și/sau a caracteristicilor care fac produsul util[24], în special, în relație cu patologia, dereglarea sau boala specifică pentru al cărei regim dietetic este conceput produsul, în special, după caz, referitor la prelucrarea specială și prepararea, la elementele nutritive care au fost mărite, reduse, eliminate sau au suferit alte modificări și justificarea utilizării acestui produs”.

45. Pentru a răspunde la prima întrebare preliminară, considerăm că este necesar să se interpreteze noțiunea „descriere a proprietăților și/sau a caracteristicilor” produsului în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (g) din regulamentul delegat 2016/128. Pentru a oferi un răspuns

[24] Această formulare variază în funcție de versiunea lingvistică a acestei dispoziții. Astfel cum arată Nestlé, în versiunea în limba suedeză, accentul este pus pe utilitatea produsului într-un astfel de caz („[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till”). Cu titlu suplimentar, se observă că aceasta este situația, printre altele, și în versiunile în limbile engleză („a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to”), spaniolă („una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético”) sau lituaniană [„produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas”].

util la această întrebare, este de asemenea necesar să se interpreteze, cu titlu secundar, noțiunea „mențiuni obligatorii suplimentare” pe care acest articol o introduce, întrucât descrierea menționată intră în sfera sa de aplicare [25].

46. Trebuie amintit că interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 trebuie stabilită ținând seama nu numai de termenii acesteia, ci și de contextul său și de obiectivul urmărit de reglementarea în cauză [26].

47. În ceea ce privește, în primul rând, modul de redactare a articolului 5 alineatul (2) litera (g) menționat, trebuie arătat că acesta nu definește (de altfel nici regulamentul delegat în sine) noțiunea „descriere a proprietăților și/sau a caracteristicilor care fac produsul util, în special, în relație cu patologia, dereglarea sau boala specifică pentru al cărei regim dietetic este conceput produsul”. În această privință, trebuie să se procedeze la interpretarea termenilor „proprietăți” și „caracteristici” în contextul special al alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale. Acești termeni trebuie înțeleși ca făcând referire la calități și la un ansamblu de elemente care pot fi recunoscute și care permit să se distingă [27], în speță, aceste produse prin prisma capacității lor de a satisface cerințele nutriționale sau de a face aceleași produse alimentare deosebit de utile [28] în cazul patologiei, dereglării sau bolii pentru care sunt destinate.

48. Această interpretare literală a termenilor „proprietăți” și „caracteristici” este confirmată de exemplele furnizate la articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128, printre care figurează prelucrarea *specială* și prepararea produsului, modificările privind elementele nutritive în funcție de mărirea, reducerea, eliminarea sau modificarea lor și justificarea utilizării acestui produs [29].

49. În aceste condiții, este necesar să se arate că redactarea articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128, referitor la indicarea informațiilor obligatorii cu privire la alimentele specifice care sunt cele destinate unor scopuri medicale speciale, prezintă diferențe în raport cu redactarea articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011 și cu cea a articolului 30 alineatul (1) din acest regulament, referitoare la indicarea informațiilor obligatorii pentru toate alimentele.

50. Într-adevăr, cerințele generale în materie de etichetare a alimentelor obișnuite, astfel cum rezultă din articolul 9 și din articolul 30 din Regulamentul nr. 1169/2011, se referă la termenii „ingrediente” [30] sau „elemente” și desemnează, așadar, substanțele care compun un produs și, mai general, fac trimitere la conținutul acestora. Or, termenii utilizați la articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 vizează calitățile sau particularitățile care permit

[25] Astfel cum rezultă din formularea primei întrebări preliminare de către instanța de trimitere, care precizează că este vorba despre interpretarea „descrierii suplimentare”.

[26] A se vedea Hotărârea din 16 iulie 2020, AFMB și alții (C-610/18, EU:C:2020:565, punctul 50 și jurisprudența citată).

[27] În ceea ce privește definiția termenilor „proprietăți” și „caracteristici”, a se vedea *Le Petit Robert de la langue française*, Paris, Le Robert.

[28] În funcție de versiunea lingvistică. Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, necesitatea unei aplicări și a unei interpretări uniforme a unui act din dreptul Uniunii exclude posibilitatea ca acesta să fie privit în mod izolat în una dintre versiunile sale lingvistice, impunând ca el să fie interpretat atât în funcție de voința reală a autorului, cât și în funcție de scopul urmărit de acesta din urmă, în special în lumina versiunilor întocmite în toate limbile [Hotărârea din 3 aprilie 2014, 4finance (C-515/12, EU:C:2014:211, punctul 19 și jurisprudența citată)].

[29] Sublinierea noastră. De altfel, întrucât aceste exemple pot varia în funcție de fiecare caz în parte, trebuie să se deducă de aici că lista lor nu este exhaustivă.

[30] În ceea ce privește definiția termenului „ingredient”, a se vedea articolul 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul nr. 1169/2011, și anume „orice substanță sau produs, inclusiv aromele, aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și orice constituent al unui ingredient compus, utilizat(ă) în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezent(ă) încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată; reziduurile nu sunt considerate ingrediente”.

utilizarea corespunzătoare a acestui produs, adaptându-l regimului dietetic specific unei patologii, dereglări sau boli [31]. Astfel, considerăm că diferența dintre termenii utilizați în redactarea acestor dispoziții, rezultă din voința legiuitorului Uniunii de a introduce o normă specifică de descriere a calităților inerente alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale în raport cu norma generală privind indicarea compoziției tuturor alimentelor.

51. În plus, reiese din textul articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 că acesta vizează indicarea altor informații decât cele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011. Or, considerăm că această precizare are o importanță deosebită în speță pentru a concluziona că modul său de redactare se opune ca valoarea energetică a produsului și cantitățile de diferiți nutrienți să facă parte din descrierea proprietăților și a caracteristicilor suplimentare ale produsului în raport cu cele deja necesare pentru toate produsele alimentare.

52. Această concluzie se impune cu atât mai mult având în vedere precizarea de la articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128, care califică astfel de informații drept „obligatorii”, ceea ce implică faptul că ele trebuie să figureze pe toate alimentele destinate unor scopuri medicale speciale.

53. În al doilea rând, această interpretare literală este susținută de contextul în care se înscrie articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 și de obiectivele vizate de acest regulament delegat.

54. În ceea ce privește, în primul rând, contextul, trebuie amintit, mai întâi, cel al adoptării normei în materie de etichetare a alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, prevăzută la acest articol 5 alineatul (2) litera (g). Astfel, această normă vine în completarea tuturor celor deja aplicabile ansamblului produselor alimentare, după cum confirmă titlul său, „[c]erințe specifice privind informarea privind alimentele”.

55. În continuare, ansamblul mențiunilor prevăzute la articolul 5 din Regulamentul delegat 2016/128, în special cele referitoare la utilizarea alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale sub supraveghere medicală [32], la grupa de vârstă specifică căreia îi sunt destinate aceste produse [33] sau la măsurile de precauție necesare și la contraindicații [34], depășește cadrul conținutului nutrițional al unui produs alimentar și urmărește să furnizeze informații suplimentare în raport cu acesta din urmă.

56. În sfârșit, în acest context, este deosebit de util să se arate că articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128 prevede o interdicție specifică de a repeta, pe eticheta alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, informațiile incluse în declarația

[31] În această privință, trebuie amintit că, în măsura în care acest articol oferă un exemplu de caracteristici specifice ale elementelor nutritive care au fost mărite, reduse, eliminate sau au suferit alte modificări, se observă că modificarea elementului nutritiv astfel intervenită trebuie interpretată în sensul că permite caracterizarea particularităților unor alimente destinate unor scopuri medicale speciale, în special ca urmare a schimbării dozajului elementelor nutritive care îl compun. La fel ca instanța de trimitere, observăm de asemenea că ar fi posibilă îndeplinirea cerinței specifice care decurge din articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 fără indicarea unor cantități specifice.

[32] Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat 2016/128.

[33] Articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul delegat 2016/128.

[34] Articolul 5 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul delegat 2016/128.

nutrițională [35]. În această privință, trebuie amintit că mențiunile în litigiu sunt, în ceea ce privește însăși substanța lor, informații cuprinse în declarația nutrițională, în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011. Asemenea Comisiei, considerăm că valoarea energetică și cantitatea de nutrienți rămân informații de aceeași natură, indiferent de modul în care sunt exprimate.

57. Astfel, interdicția, prevăzută la acest articol 6 alineatul (2), sau obligația, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (g) din regulamentul delegat, ambele referitoare la indicarea anumitor mențiuni pe eticheta alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale nu poate varia în funcție de diferitele modalități de exprimare a acestor informații, întrucât acestea nu își schimbă, ca urmare a unei exprimări diferite, substanța, care este singura relevantă pentru aplicarea dispozițiilor sus-menționate [36]. Or, a admite contrariul, astfel cum susține în esență Nestlé, ar duce, în opinia noastră, la o eludare a interdicției prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128.

58. Pentru aceste motive, contextul în care se înscrie articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 se opune, în opinia noastră, ca mențiunile în litigiu să facă parte din mențiunile obligatorii suplimentare aplicabile numai alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale. Cu atât mai mult, ele nu se pot încadra la o „descriere a proprietăților și/sau a caracteristicilor” prevăzută la acest articol 5 alineatul (2) litera (g).

59. În al doilea rând, în opinia noastră, concluzia de mai sus prezintă cea mai mare coerență cu obiectivele urmărite de Regulamentul delegat 2016/128.

60. În această privință, trebuie amintit că Regulamentul delegat 2016/128 completează Regulamentul nr. 609/2013 prin stabilirea unor cerințe specifice privind compoziția și informarea pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale. Ele completează cerințele generale care se aplică tuturor produselor alimentare în temeiul Regulamentului nr. 1169/2011 și, prin urmare, care se aplică și produselor specifice vizate în speță.

61. Prin stabilirea acestor cerințe specifice pentru a ține seama astfel de natura specifică a acestor alimente destinate unor scopuri medicale speciale [37], Regulamentul delegat 2016/128 urmărește să garanteze că aceste alimente sunt sigure, benefice și eficiente pentru persoanele cărora le sunt destinate [38]. Astfel, prevăzând cerințe specifice în materie de etichetare a anumitor produse alimentare, legiuitorul Uniunii urmărește să stabilească un nivel ridicat de protecție a consumatorilor vulnerabili pentru a le permite să identifice cu precizie produsele care constituie sursa lor de alimentație parțială sau unică [39].

[35] Trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011, mențiunile referitoare la valoarea energetică și la conținutul real de nutrienți (cum ar fi grăsimile, proteinele și fibrele alimentare) fac parte din informațiile obligatorii care trebuie să figureze în declarația nutrițională a unui produs alimentar. Cu toate că alineatul (3) al acestui articol autorizează repetarea anumitor informații care figurează în declarația nutrițională pentru alimentele obișnuite, se va observa că mențiunile privind proteinele și fibrele alimentare nu fac obiectul acestuia. În orice caz, repetarea informațiilor, prevăzute la articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1169/2011, pe ambalajul alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale este interzisă în mod expres chiar de textul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128.

[36] Considerăm că acest lucru este confirmat și de interpretarea articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2016/128, care prevede printre altele că dispozițiile referitoare la exprimarea nutrienților incluși în declarația nutrițională, și anume articolele 32 și 33 din Regulamentul nr. 1169/2011, se aplică tuturor nutrienților incluși în această declarație.

[37] Considerentul (13) și, în acest sens, considerentul (15) ale Regulamentului delegat 2016/128.

[38] Considerentul (5) al Regulamentului delegat 2016/128.

[39] A se vedea în acest sens considerentul (13) al Regulamentului delegat 2016/128 coroborat cu considerentele (15) și (26) ale Regulamentului 609/2013.

62. Mai întâi, interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 în sensul că impune o obligație de a indica pe ambalajele alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale, ca informații suplimentare, mențiunile obligatorii aplicabile tuturor produselor alimentare, precum cele vizate în speță, ar fi contrară obiectivului de a stabili cerințe specifice în materie.

63. În continuare, garantarea protecției consumatorilor vulnerabili, care permite identificarea precisă a produselor care constituie sursa lor de alimentație parțială sau unică, riscă de asemenea să fie compromisă de această interpretare. Astfel, impunerea obligativității simplei indicări a anumitor informații nutriționale pe partea frontală a ambalajului poate crea confuzie pentru acești consumatori sau îi poate chiar induce în eroare [40].

64. În sfârșit, contrar celor susținute de Nestlé, nu suntem convinși că, pentru a justifica interpretarea sa, informațiile esențiale [41] privind alimentele destinate unor scopuri medicale speciale pot fi menționate în același mod ca în cazul alimentelor obișnuite [42], în special din motive legate de natura lor specifică descrisă în observațiile preliminare. Într-adevăr, compoziția alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale poate varia foarte mult în funcție de, printre altele, patologia, dereglarea sau boala specifică pentru al cărei regim dietetic este conceput produsul, de vârsta pacienților și de locul în care primesc îngrijire medicală sau de utilizarea preconizată a produselor menționate [43].

65. Astfel, interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 în sensul că permite să se indice valoarea energetică a unui produs și cantitățile de diferiți nutrienți în altă parte decât în declarația nutrițională și să constituie o descriere suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale nu permite atingerea obiectivului Regulamentului delegat 2016/128 privind protecția ridicată a consumatorilor vulnerabili. Într-adevăr, acest obiectiv impune, în opinia noastră, ca atât profesioniștii din domeniul sănătății implicați în monitorizarea medicală a utilizării acestor produse, cât și consumatorii vulnerabili să facă o alegere în cunoștință de cauză bazată pe toate informațiile nutriționale.

66. În concluzie, din considerațiile care precedă reiese că, în opinia noastră, este necesar să se răspundă la prima întrebare preliminară adresată de instanța de trimitere că articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat 2016/128 trebuie interpretat în sensul că mențiunile în litigiu nu pot constitui descrierea suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor produsului în sensul acestui articol.

[40] În această privință, se va observa că împrejurarea, invocată de Nestlé în ședință, potrivit căreia această societate ar comercializa alimente destinate unor scopuri medicale speciale, în majoritatea cazurilor, către profesioniști din domeniul sănătății, iar nu direct către consumatori, nu poate infirma această concluzie, în măsura în care publicul țintă depinde de opțiunile comerciale ale unei întreprinderi, prin natura lor subiective, fără a putea afecta interpretarea obiectivelor Regulamentului delegat 2016/128.

[41] În observațiile sale, Nestlé susține că aceste informații esențiale se referă la valoarea energetică și la cantitatea diferiților nutrienți.

[42] Astfel, pe ce bază s-ar putea afirma, în cazul unei persoane afectate de o patologie, dereglare sau boală și pentru care, din cauza acestei situații, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale constituie, în special, singura sursă de alimentație, că indicarea anumitor informații nutriționale ar fi mai importantă decât altele? Deși, în cazul persoanelor pentru care aceste produse constituie o sursă de alimentație parțială, acest lucru poate părea mai fezabil, cum ar fi totuși posibil să se impună operatorilor din sector obligația de a se asigura că, pentru nevoile specifice în fiecare caz în parte ale acestor pacienți vulnerabili, mențiunile nutriționale pe care doresc să le indice pe partea frontală a ambalajului constituie efectiv, din punct de vedere medical, informații esențiale sau, cu alte cuvinte, mai importante decât altele? În opinia noastră, obiectivele Regulamentului delegat 2016/128 nu se pretează la o astfel de abordare cazuistică, care, fără îndoială, nu ar permite garantarea securității juridice în acest domeniu și, mai ales, asigurarea protecției consumatorilor vulnerabili.

[43] A se vedea Hotărârea din 2 martie 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, punctul 77).

C. Cu privire la a doua întrebare preliminară

67. Întrucât această întrebare a fost adresată în ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în cazul în care Curtea interpretează articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat 2016/128 în sensul pe care l-am propus la punctul 66 din prezentele concluzii, nu este necesar să se răspundă la aceasta.

68. În orice caz, amintim că, pentru a nu lipsi de sens interdicția prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2016/128, mențiunile în litigiu nu pot fi exceptate de la aceasta numai în virtutea formei în care sunt exprimate. Într-adevăr, aceasta din urmă nu modifică în niciun fel conținutul, care rămâne, în opinia noastră, singurul criteriu pertinent pentru aplicarea acestei interdicții [44].

IV. Concluzie

69. Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, propunem Curții să răspundă la întrebările preliminare adresate de Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia) după cum urmează:

Articolul 5 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul delegat (UE) 2016/128 al Comisiei din 25 septembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele specifice privind compoziția și informarea aplicabile alimentelor destinate unor scopuri medicale speciale

trebuie interpretat în sensul că

informațiile privind valoarea energetică a unui produs și cantitățile de diferiți nutrienți pe care le conține, care sunt prezentate în altă parte decât în declarația nutrițională, nu pot constitui o descriere suplimentară a proprietăților și a caracteristicilor produsului.

[44] A se vedea punctele 33-42, 56 și 57 din prezentele concluzii.